

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠĪEDRAS RŪPNĪCAS PĀRVALES KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ĪRĀNS

Laikraksts iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1989. gada 26. janvāri

Nr. 4 (475)
Cena 1 kap.

AIČINĀJUMS

Rīt pārbūves ceturtais gads. Šis laiks Jezimējis ar dažādiem notikumiem, tādēļ kā LPSR radošo savienību plēnisms, PSKP Vissavienības XIX konference, Tautas frontes nodibināšanās, republikas Tautu forums, Interfrontes dibināšanas kongress.

Šie notikumi izraisījuši vienus satraukumu un bažas, citos — cerības uz labāku dzīvi nākotnē.

Radušās nesaskaņas starptautiskajā plāksnē.

Sajā sarežģītajā situācijā būtu pareizi pirmām kārtām ņemt vērā katram ar sevi, ar savu attieksmi pret pārbūvi, ko mēs katrs reāli esam šī mērķa labā izdarījuši un ko vēl spējam.

Tācu visa pamatā ir jābūt godprātīgai attieksmei pret savu darbu. Visiem — no strādnieka līdz vadošam darbiniekam — tam jābūt par vērtēšanas kritēriju. Jāprot pareizi novērtēt radušās situāciju republikā un pareizi to izskaidrot citiem, sevišķi mūsu republikas citu tautību pārstāvjiem, jo nevis šķelšanās pa nācijām, bet gan saliedētība esam spējīgi savu dzīvi veidot tādu, kādu tu vēlētos, uz kādu ticamies. Jāpārveido vienotā darba frontē.

Šie gadi pārkārtošanās procesa īstenošanai mums devuši daudz. Varam brīvi runāt, izteikt savus spriedumus. Reizēm redzam, ka vēl neprotam isti diskutēt, uzklaustīti arī citu viedokļi, apvainojamies, ja kritika aizskar mūs, daudz runājam un solīto ne vienmēr izpildām.

Partija iesākusi pārkārtošanās, grūta un sarežģīta uzdevuma risināšanu, un tāpēc mums, partijas biedriem un bezpartijiskajiem, aktīvi jāiesaistās šai procesā un ar savu aktivitāti un saliedētību jānodrošina pārkārtošanās pretiniekiem.

Aicinājums apspriests partijas ceha organizācijas grupās un pieņemts vienprātīgi.
PARTIJAS 4. CEHA ORGANIZĀCIJA

HRONIKA

Rakstnieku savienības valdes priekšsēdētājs Jānis Peters devis rakstisku piekrišanu baloties 299. vēlēšanu apgabalā un apsolijs pēc 7. februāra ierasties uz tikšanos ar vēlētajiem mūsu rūpnīcas kolektīvā.

Par vienu no Jāņa Petera uzticības personām tiks reģistrēta 4. ceha arodkomitejas priekšsēdētāja Inta Indriksone.

Pirmdien rūpnīcā viesojās Valters Ziraps, LTF koordinators 299. vēlēšanu apgabalā. Viņš tikās ar LTF nodaļas valdi un izskaidroja veicamos pasākumus pirmsvēlēšanu periodā.

Mēs un apkārtnē vide

Kā sargājam trīs stihijas?

(Nobeigums. Sākums 2. un 3. numurā)

ATMOSFERAS PIESĀRŅOJUMS

Atmosfēru piesārņojošo rūpnīcas avotu saraksts ir pietiekami plašs. Šos patlaban uzskaitē esošos avotus nosacīti var iedalīt trijās grupās:

- aerācijas logi — 6 gab;
- skursteņi — 4 gab;
- ventilācijas iekārtas — 80 gab.

no kurām 22 ir apgādātas ar putekļu uztveršanas ierīcēm.

Tomēr šī skaitliski it kā kuplā grupa dod tikai 2,5% no visa atmosfēras piesārņojuma. Savukārt piemēroti aerācijas logi dod 0,3%, bet atlikušos 97,8% atmosfēru piesārņojošo vielu izvadām caur skursteņiem. Pie kam pēdējo skaitlī sastāda 44,1% piesārņojuma no stikla kausēšanas krāsnīm un 53,1% no sēru saturošā mazuta sadedzināšanas katlu majā.

Runājot sīkāk par piesārņojuma sastāvu, nosacīti to dalīsim divās grupās. Pirmā no tām ir skaitliski lielāka, to sastāda vairāki desmiti dažāda veida putekļu un ķīmisko vielu, piemēram, gumijas putekļi, stiroli, etiķskābe, butilacetāts u. c. Toties izplūdes daudzums gada sastāda ne vairāk vai nedaudz vairāk par 1 t, bet parasti pat ievērojami mazāk. Līdz ar to šī grupa var radīt kaut cik vērā ņemamu piesārņojumu praktiski tikai rūpnīcas teritorijā, un, kā rāda teritorijas gaisa analīžu rezultāti, tad atiecīgo vielu koncentrācijas ir mazākas par pieļaujamām. Tomēr arī šeit ir viens «sāpu bērns», proti, sērskābe. Pirmkārt, jau tās tvaikus un aerosolu ar 6. ceha ventilāciju atmosfērā mēs

izvadām ievērojami vairāk par mums atļauto, teiksim, gada laikā. Otrkārt, šim faktam kombinējoties ar minēto ventilācijas iekārtu nevietojuma un sērskābes tvaika — aerosola izkliedes īpatnībām, ir iespējama palielināta sērskābes koncentrācijas rašanās darba zonās, ar 5. ceha stiklaplastu nodaļā. Tomēr ir skaidrs, ka ne jau šīs grupas piesārņojums rada bažas sakarā ar

MŪSU POZĪCIJA

Neraugoties uz Jaunumu, ko DOSAAF republikas organizācijai izdarīja Rīgas vagonu rūpnīcas pirmorganizācija, mūsu darbs nav apstājies. Tiesa, sarežģīties gan, galvenokārt tāpēc, ka daudzus cilvēkus arī mūsu rūpnīcā mazinājusies uzticība DOSAAFam.

Jau pirms tam, kad vagonu rūpnīcas pirmorganizācijas rīcībai tika dots oficiāls negatīvs vērtējums, stikla šķiedras rūpnīcas pirmorganizācijas vārda nosūtīju atklātu vēstuli LPSR DOSAAF CK priekšsēdētājam J. Locmelim, laikrakstu «Sports» un «Valmieras Ķīmiskis» redakcijām. Vēstule (arī «Valmieras Ķīmiskis») netika publicēta, jo savlaicīgi tika dots, kā jau minēju, oficiālais novērtējums. Bet mūsu vēstule tika runāta par to, ka šobrīd DOSAAF organizācijas autoritāte, sakarā ar tehnisko sporta veidu dārdzību un ierobežotām iespējām ar tiem nodarboties, nav sevišķi augsta. Tuvojas kārtējais masu aizsardzības darba mēnesis, un tieši tad laika Rīgas vagonu rūpnīcas DOSAAF organizācija, pārkāpjot DOSAAF statūtu un nolikuma par DOSAAF TSK pie pirmorganizācijām prasības, ieskaita Interfrontei 5 tūkstošus rubļu. Izteicām sašutumu par Rīgas vagonu rūpnīcas DOSAAF organizācijas nesportisko rīcību un cerību, ka DOSAAF CK tiks galā ar šo finansu pārkāpumu un secinājumus darīs zināmus DOSAAF biedriem.

Ļoti ceru, ka rūpnīcas strādājošie būs saprotoši, neatteiksies maksāt biedra naudu un iegādāties loterijas biļetes, jo pāris pilnu darvas nedrīkstētu sabojāt veselu muca medus.

IMANTS JERKINS,
DOSAAF rūpnīcas komitejas priekšsēdētājs

tiski reizi ceturksnī veja virzienā no skursteņiem teritorijā, sanitārajā zonā (300 m) un t. s. dzīvojamajā zonā 1000, 1300 un 1500 m attālumā. Jāsaka, ka no visiem mērījumiem 1988. gadā vienu reizi aprīlī arsēna savienojumu saturā sanitāras zonas gaisā ir pārsniegtas pieļaujamo. Visos pārējos gadījumos faktiski lielumi ir mazāki vai pat ievērojami mazāki par maksimāli pieļaujamiem. Ilustrācijai nosauktā gada videjo fluora gāzveida savienojumu saturu gaisā pa zonām, iekavas norādīt, cik reizes šis skaitlis ir mazāks par maksimāli pieļaujamu. Tātad — teritorijā — 0,0055 mg/m³ (3), sanitārajā zonā — 0,0063 mg/l (3,2), dzīvojamā zonā 1000 m — 0,0058 mg/l (3,4), 1300 m — 0,0024 mg/l (8), 1500 m — 0,002 mg/l (10).

Laikā, kurš kā nesukstītos tagad par rūpnīcas eksistenci kā tādu, vai par celtniecības pieļaujām kļūdam, tomēr vienmēr ir skaidrs — rūpnīcas novietojums pret pilsētu tomēr ir optimāls. Tā rezultātā reta diena ir gadā, kad vējš mūsu skursteņu dūmus nes pār pilsētu. Tomēr arī neskatoties uz to, šodien lepoties ar iespēju dabūt visu smuci pēc iespējas augstāk un tālāk ir vismaz nekorekti. Jo nekur jau nekas nepaziud. Tāpēc arī perspektīvi ir plānoti pasākumi, kam katrai jāsamazina atmosfēras piesārņojums mūsu rūpnīcās darbības rezultātā.

Nobeigumā gribu vēlreiz atgriezties pie apgalvojuma, ka no katra strādājošā tieši ir atkarīgs posts, ko nodarām apkārtnē videi visos iepriekš aprakstītajos variantos. Lielākā vai mazākā mērā, bet no katra. Tāpēc darīsim visu, cik tas ir atkarīgs no mums, lai nebūtu jāsarst laikabiedru vai nākošās paaudzes priekšā!

MARTIŅS TOMSONS,
rūpnīcas centrālās laboratorijas priekšnieks

Darbs būs visiem

1990. — 91. gadā rūpnīcā jāpārērt no šķidra kurināmā uz dabas gāzi. Reizē ar to tiks uzlabota arī ekoloģiskā situācija, krietni samazinot kaitīgo vielu izplūdi atmosfērā.

Projektu izstrādā divi projektēšanas institūti — «Rūpniecprojekts» Rīgā un nozāres projektu institūts Severodonckā.

Abiem projektiem pēc līgumiem jābūt gataviem šī gada pirmajā ceturksnī, lai vēl savlaicīgi varētu pasūtīt

komplektējošo iekārtu un aparātūru. Pēc patreizējās situācijas var spriest, ka projektēšanas darbi aizkavējas, jo specifikācijas faktiski jau ir vajadzīgas šodien. Celtniecības jautājumi pašlaik ir risināšanas stadijā.

Vienlaicīgi jāgatavo un jākomplektē rūpnīcas gāzes saimniecības dienests. Tehniskajam personālam savlaicīgi būs krietni jāpamācās un jānokrā-

to eksāmeni dabas gāzes drošai izmantošanai.

Plānots ir, ka pirmais objekts, kas sāks strādāt ar dabas gāzi, būs rūpnīcas katlu māja, reizē iedarbinot ūdens sildāmos katlus, pēc tam — stikla kausēšanas krāsnis un dekoratīvo audumu ceha termopstrādes līnijas u. c. sīkākus patērētājus.

Vienlaicīgi ar dabas gāzes izmantošanas sākumu rodas uzdevumi par tās sadegšanas siltuma pilni-

gu izmantošanu no dūmgāzēm, to izlietojot saimnieciskā darbībā. Rīgas «Rūpniecprojekts» arī patreiz pabeidz izstrādāt darba rasejumu un shēmas šī siltuma utilizēšanai. Vienlaikus arī rūpnīcas objektu pāreju darbam ar dabas gāzi, būs jāiedarbina arī šī iekārta. Tai arī būs nepieciešama kvalificēta apkalpošana, lai sasniegtais efekts būtu tuvu aprēķinājamam.

Atļauja izmantot dabas gāzi kā kurināmo saņemta no PSRS Valsts plāna komitejas jau pērnā gada maijā, bet neizprotami, kādēļ mūsu dokumentāli

uzrādītās vajadzības pēc projekta ir perspektīvu līdz 2000. gadam nav ņemtas vērā, bet atļauts lietot ne vairāk kā 1987. gadā, ja pārēķina nosacītās kurināmā vienības.

Acimredzot tas darīts ar nolūku, lai katru jaunu dabas gāzes patērētāju saskaņotu, pierādītu tā nepieciešamību un visiem, sākot ar projekta institūtu un beidzot ar PSRS Valsts plāna komiteju, būtu nodrošināts darbs ar papīriem. Tā ka darba pietiek visiem.

JĀNIS PĒTERMANIS,
rūpnīcas galvenais enerģētiķis

Armēnijai

Par rūpnīcas darbaļaudu ziedojumiem Armēnijai nelaimē cietušajiem esam ziņojuši mūsu laikrakstā

15. decembra, 5. janvāra un 19. janvāra numuros. Paldies visiem, kuri ziņoja redakcijai par palīdzību Armēnijai: elektrokrašņu nodaļas 3. maiņai, stikla šķiedras ķīmiskās apstrādes ceham, stikla lodīšu ražošanas ceham, rūpnīcas poliklinikai,

arodbiedrības rūpnīcas komitejai, ausaņas ceham. Kā noskaidroja redakcija, atbalsts ar to nav ticis izsmelts. Armēnijas fondā pārskaitīti vēl 9448 rubļi (ziedojumi no darba algām), kurus atvēlejuši 2., 5., 6., 13., 17. ceha strādājošie un

administrācijas darbinieki. Valsts pieņemšanas dienesta kolektīvs tūlīt pēc traģēdijas uzziņas republikas bērniem, bet 16. decembrī savus ziedojumus — 360 rubļu — nodevuši tehniskās kontroles daļas ļaudis.

«MIERS CAUR KULTŪRU!»

N. Rērihs

No atālumā laikā labāk pārskatāmi ir LTF un IF soneignumi un zaudējumi. Un tas viss nepilna gada robežās! Kāds tad brīnums, ka jaunais republikas ekonomiskās izeivies un cilvēku savstarpējo attiecību modeļi tiek tik dažādi pieņemti.

Aizvadītajos 30 gados mūsu sabiedrībā ir uzkrājis informāciju kalns, kas vismaz divām paaudzēm bija jāpieņem par normu. Deformācijas kultūrā, darba tikumā,

sadziņē, politikā, saimniecībā, ekoloģijā un pat skaidrojās vārdnīcas terminos notika radības krona — cilvēka gaisiņās nākotnes vārdā. Un cilvēki ticēja, jo bija tā audzināti. Tapēc nevienu neizbrīna fakts, ka piecas sestdaļas Interfrontes jeb Latvijas «iekšējās» frontes dalībnieku aizstāv šo 30 gadus auklēto sapni, atstāj 1959. gada stalinisma recitāta republikā un ar sev raksturīgo skajumu cenšas nomākt citādi domā-

jošos, runājošos un rakstos. Marksisma klasiski pierādīta sabiedrības attīstības sociālistisku virzienu un likumības, bet nedeva konkrētu sociālistiska modeļi. 1929., 1938., 1949., 1959. gada uzspiesto deformāciju dramatiski nomācošie apstākļi radīja attīstīta sociālisma kā mūsu sabiedrības modeļa mitu. Bet jebkurš mūs ir pārlieku vispārināts lespalds par šajā gadījumā pārastu fakti. Un nu tauta pasaka, ka «kralis ir kralis», ka vecās saimniecības un pārvaldes metodes vairs neder. Un nevienu vairs nav iespējams sev nodrošināt bezkompromisa ideoloģisko sterilitāti. M. Gorbačova izvirzīta sabiedri-

has demokralizācija liek mēlēt kopīgus ceļus visām tautām mūsu kopīgajās mājās — Latvijā. Ir pienācis mazākumtautību trešais nacionālās pašapziņas atmodas posms. Un tas ir labi. Tas veicina pārbaudi, demokralizāciju. PSKP 65 gadus nebija nedēnas rezolūcijas par nacionālo politiku, bet tagad būs. Kāda tā būs, to prognozē Tautu foruma atziņas, M. Gorbačova runa zinātnes un kultūras darbiniekiem 1989. gada 6. janvārī.

Mans, kā LTF biedra, subjektīvais vērtējums par abām sabiedriskajām kustībām ir pozitīvs, jo lielāka daļa atziņu sakrīt un veicina demokralizācijas procesus. Atšķirīgā daļa — LTF joprojām

paliek uz pārbūvi virzošais spēks, bet IF vēlas stagnācijas perioda lineāro turpinājumu, kā rezultātā pat tiesiskā valsts būs iespējama tikai divas nedēļas pirms komunisma.

Varu tikai priecēties, ka mūsu rūpnīcā strādājošie cilvēki ir tik kulturāli, un vismaz atklāti neestājas par šo lineāro turpinājumu. Cik nav nācies būt kopīgās ekskursijās, atpūtas vakaros, pašdarbības skates un kopīgos svētkos, — galvenajos jautājumos mūsu kolektīvos vienmēr ir bijis vienots. Bet pēc Interfrontes kongresa arī mūsu kolektīvā ir manāma savupināšanās, īpaši inženierietehniskā personāla vidū.

Tas ir likumsakarīgi, jo vienlaicīgi karote darvas spēj sabojāt veselu mucu medus. IF sauklis par krievu valodas kā valsts valodas statusu ir samazinājis rūpnīcas latviešu valodas kursu dalībnieku skaitu, taču esošie dalībnieki mūžs ļoti labi. Priecājos, ka mūsu kolektīvā ir normāli saprasta nacionālā simbolika un nacionālā karoga būtība, ka mūsu jaunieši nevalhā nevieta karoga krāsas. Lielā vienprātībā tika izvirzīti PSRS tautas deputātu kandidāti. Lai vienmēr mūs vienotu Rēriha miera karoga ainājumus «Pax per cultura!»

MĀRA KĒLDERE,
rūpnīcas kultūras darba organizatore

Atsaucošies uz publicēto

Mūžu dzīvo, mūžu mācies,—

to grību novēlēt Sarmai Ukasai un «Valmieras Kīmiķa» redakcijai! Acimredzot cienjamās kolēģes nezina, ka ražošanas pamatnozarēm eksistē speciālas terminoloģijas vārdnīcas. Šajā gadījumā — tekstilrūpniecībā.

Mūsu, tekstilnieku, rīcībā ir šādas krievu — latviešu, vācu — krievu un angļu — krievu vārdnīcas.

Un, lūk, krievu — latviešu tekstilrūpniecības ražošanas terminu vārdnīca (to pašlaik var iegādāties arī Valmieras grāmatnīcā) 25. lappusē lasām vārda «othodi» tulkojumu — «atgājas».

Ar vārdu «atgājas» sastopamies arī V. Gordejeva mācību grāmatā «Automātisko stēļu uzbūve un apkalpošana» (tulkojis V. Vulfsons, izdota 1963. g.).

Sarmas Ukasas piedāvātie «atkrītumi» un «atliekas» lai paliek sadziņē!

Loti iespējams, ka svešai ausij nepienemami var likties vairāki citi tekstilrūpniecības, t. i., detaļu nosaukumi: triecējkoki, sakas, audu sar-

gi, skrējēji utt. Taču šie vārdi gadu desmitiem tiek lietoti, un tie ir iesakņojusies latviešu valodā.

Grību lūgt Sarmu Ukasu nopietni pievērsties viņai tuvākai sfērai — ķīmijai. Kad gada nogalē klausījamies lekcijas ekoloģijā, bija sāpīgi redzēt, kā mokās pieredzējuši inženieri, ķيمي, tā arī neatradami tulkojumu jēdzieniem «защадный выбор», «подфакельный анализ» utt.

Un vēl — cīnoties par valodas kultūru, nevajadzētu pašiem kļūt nekulturāliem. Nevajadzētu censties savu sakāmu par katru cenu padarīt efektīgāku ar spilgtiem sociālistiskā realisma paņēmieniem. Jā, un kā ar redakcijas zverēties netaisīst vārdu «atgājas» avīzē? Kā tad mēs apspriedīsim rūpnīcā pašlaik tik aktuālo, saimnieciski nozīmīgo jautājumu par atgāju samazināšanu, savākšanu, pārstrādāšanu? Atjaunot sienasavīzi? Izmantot laikrakstus «Цица» vai «Советская Латвия»?

ASTRĪDA AIZSILNIECE

NO REDAKCIJAS. Savu nostādni esam pateikuši, un izlietu vairs nesasmēlī. Atzīstam, ka esam pārsteigti.

1987. gadā izdotajā «Latviešu valodas vārdnīcā» uzskaitītas vārdnīcas, kurās lasāms par latviešu valodas vārdiem un kurās rekomendē valodnieki: skaidrojās, sākas, terminoloģiskās un leksikālās materiāli. Diemžēl, tekstilrūpniecības terminoloģijas vārdnīca šajā uzskaitījumā nav minēta. Vārds «atgājas» minēts «Latviešu padomju enciklopēdijās» (Izd. 1981. g.) 1. sējuma, Turpat: atgājas — vērpšanas atgriezeņu un atkrītumu. Atgriezeņu maisījumā ar izejvielu bez atgriešanas izmanto tālākajā vērpšanas procesā. Atkrītumus pirms pievieno-

šanas maisījumam atīra no piemaisījumiem, tad nevajadzētu nekādu sabiedrisko kontroli. Diemžēl reālajā dzīvē tas tā nav.

Tātad vārds «atgājas» eksistē atzīti un likumīgi. Līdz ar to solījums neietil «atgājas» avīzē ir jālauž. Par pārsteidzību lasītājiem atvainojamies.

Tomēr atklāts paliek jautājums par šī vārda pielietojumu. Jo mūsu rūpnīcā atgājas ved uz izgāzumi, pārkausē, par atgājam sauc krāsu un lupatu atlikumus utt.

Redakcija nosūtīja vēstuli LPSR ZA Valodas un literatūras institūtam ar lūgumu paskaidrot vārda «atgājas» pielietojuma sfēru.

«VALMIERAS KĪMIĶIS»

Ko darīsim ar siltumniecas būvi vai kā domājat jūs?

20. janvārī notika LTF rūpnīcas nodarbes aktivistu sanāksme. Starp citiem jautājumiem spriedām arī par siltumniecu.

Skaidrībā citāds no paligsaimniecības «Ezernieki» vadītāja Laimona Vadoņa iesnieguma: «Lūdzu atļaut veikt projektēšanas darbus siltumniecas būvei zemstikula dārzēnu audzēšanai uz zemes, kura piekļaujas rūpnīcas teritorijai. Siltumnieca paredzēta rūpnīcas strādājošo, ednicu un bērnu dārzu apgādei visu gadu ar svaigiem dārzeņiem. Cēlniecības vieta izvēlēta rūpnīcas tuvumā, lai izmantotu visas komūnicācijas.»

Tātad siltumniecu paredzēts būvēt rūpnīcas sanītarajā zonā.

Pēc rūpnīcas centrālās laboratorijas datiem 4 rūpnīcas skursteži izmet atmosfērā 576 tonnas sārta diok-

sida gadā, tas krit atpakaļ uz zemes sērskābes lietus veidā. Speciālisti mērina, ka tas izkļūdejoies tālā apkārtnē. 80 ventilācijas nosūkšanas sistēmas un 6 aerācijas logi atmosfērā izmet vismaz 35 vielas (32 t gadā). Sie atkrītumi nosēžas tepat rūpnīcas teritorijā un sanītarajā zonā, tātad iefiltrējas arī siltumniecā. Starp izņemtajām vielām ir arī bors un arsēns.

Nezinu, vai kāds ir iefērtījis, kurās no šīm vielām uzņemti sevi dārzēnu un kurās ne, bet būvniecības izveles aktu ir parakstījuši 10 atbildīgi darbinieki.

Vienprātīgu lēmumu nepieņemām, jo vairāki vadošie speciālisti uzskata, ka veselībai kaitīgās vielas siltumniecā netekļūst. Bet kā domājat jūs?

PĒTERIS KANTĀNS,
konstruktoru daļas priekšnieks

Sieviešu padomē

Darbība kļuvusi mērķtiecīgāka

Kārtējo darba gadu aizvadījuši arī rūpnīcas sievietes padomē. Notikušas 10 sēdes gan rūpnīcā, gan mūsu kopmītnē. Darbs šaj mājās grūts, īpaši man, jo nevaru taču kaimiņi iestāties par sievietes atbrīvošanu no darba naktis maiņās un vienlaicīgi (ka čeha ardoorkomitejas priekšsēdētāja) piekrist piestrādēm naktis, piemēram, elektroenerģijas ierobežojuma dēļ.

Tika uzskaitītas daudzbrūnu ģimenes, lai reāli izvērtētu iespējas palīdzēt ar pabalstiem, kā tas pavēdēja jaunajos valdības lēmumos. Ašanās čehā vien šādu ģimeņu ir vairāk nekā 50, bet kopējā pabalstu summa netika palielināta ne par kapeiku. Kam atteikt? Kam piešķirt? Iespēju robežās palīdzējām vairākam daudzbrūnu ģimēnēm uz 1. septembri, tādējādi atsakot pabalstus citos gadījumos. Sanākot kopā sievietes padomē, nolēmām, ka tomēr šāds pabalsts vairāk nepieciešams pēkšņā tvīnieka zaudēšanas gadījumā un vispareizāk būtu, ja kopā ar valdības lēmumiem par palīdzību daudzbrūnu ģimēnēm varētu atrast norādī, kur rast šādas līdzekļus.

Sieviešu padomes sēdēs vairākkārt esam izskatījuši mūsu rūpnīcas strādnieku bērnu sekmes vai, pareizāk sakot, nesekmības iemeslus. Un jāteic, ka uz šīm sēdēm veicami paši

piesākās, negaidot, kamēr rūpnīcā nesekmīgo saraksti tiks «izlīksti uz deļā». Mierīgi aprunājamies gan ar vecākiem, gan ar pašu «vaininieku», un liekas, ka šāda sistēma dod labākus rezultātus nekā apspriežoties jau milicijas bērnu iestābes inspektora vai viņa klātbūtnē.

Rūpnīcā sācis pieņemt ārsts psihoterapeits (pirmdienas no pl. 12 līdz 15), kurš ārstē slimas dvēseles, atrisina konfliktus gan ģimēnē, gan kolektīvā, gan reizēm pašam ar sevi. Anonimātē garantēta, tikai iepriekš jāpazvana pa telefonu 315. Sievietes iecienījušas Jelenas Fajēvičas vadītās ritmiskās vingrošanas grupas nodarbības. Kaut pēc fiziska darba, šīs nodarbības ir laba atslodze vienām un ārstnieciskas citām.

Sieviešu padomes sāpju bērns ir kopmītne. Ko varam palīdzēt? Būtībā jāzina visi nenokārtotie sociālie un sadzīves apstākļi. Bet bieži vien arī mums pašām jābūt ar «vēsu prātu» — tai nesepjām nejust līdz kādas šķēterētājas bēdu stāstam: vīrs sasitis, iešot projām, kaut uz ielas, drēbites sapakotas, bērns uz rokas. Ko darīt? Paru aizvedām milicijas darbiniekiem, bet raudošajai sievietei pati personīgi palīdzēju pārvākties uz kopmītnes viesnīcu (kur mūs uz sievietes padomes goda vārda laipni

ielaida). Jau pēc pāris dienām šī «bēdu sagrauztā» jaunā sievietē bija necenzētiem vārdiem izlamājusi kopmītnes darbinieces, bet vēl pēc pāris dienām patvarīgi ar visām mēbelēm ievākusies vienā kopmītnes istabā, kas bija domāta citai ģimenei, bet vēl pēc nedēļas ar vilcām mantām aizvākusies no Valmieras nesimā vīzienā.

Ticēt vai neticēt asarām? Kā turpmāk uz sievietes padomes lūgumiem reaģēs kopmītnes darbinieces? Gaudrīs visas mūsu rūpnīcas sievietes padomes locekles iestājusies Tautas frontē, un caur šo prizmu arī viņu darbība ir pieņemusi mērķtiecīgāku virzienu. Varu minēt Vēlgas Pēterones pēdējo rakstu «Valmieras Kīmiķi», Arijas Pencas aktīvo darbu un publikācijas. Valentīna Barkova pašreizējās mājās — dod savu artavu republikas demogrāfiskās situācijas uzlabošanā, Vizma Lejstrauna un Rita Bērziņa mums ir salikne ar rajona sievietes padomē.

Tuvākajā laikā nodoms kopā ar Alīnu Voronīnu un Māru Viitņu saicināt mūsu jaunās strādnieces, lai izskaidrotu viņu tiesības un pienākumus, lai vienkārši sirsnīgi izrunātos ar savu jauno māiņu.

INTA INDRIKSONE,
rūpnīcas sievietes padomes priekšsēdētāja

Arod biedrības dzīve

STRĀDĀSĪM AR ATŽĪMI «TEICAMI»

Jā mēs katrs savu darbu paveiktu teicami, tad nevajadzētu nekādu sabiedrisko kontroli. Diemžēl reālajā dzīvē tas tā nav.

Savā jaunā gada pirmajā sēdē izvērtējām, kāds bijis aizvadītās gads sabiedriskās ēdināšanas kontroles jomā. Izskatot 21 aktu, kas sastādīts gada laikā, aina atklājās visai dažādā.

Ar labu vārdu jāpiemin arī 2. galas čeha (vadītāja Laima Viksna) un 9. konditorejas čehs (vadītāja Valda Brūvere). Pārsvērot produkciju, kas vienmēr ir svaiga, izstrūkumi nav konstatēti. Darbs ir stabils un atsauksmes — vislabākas.

Vasarā 39. kulinārijas veikala vadītājas atvaļinājuma laikā strādāja Gaļina Bogdanova. Kontrolpirkumu viņa paspēja apskatīt pircēju par 25 kapeikām.

Par nokārtotu organizatorisku jautājumu varētu uzskatīt to, ka pienu VPK (pēc Soferu nomaigās) no rīta atved savlaicīgi, un apmeklētājiem vairs nav pretenziju, ka pusdienu sākumā trūkst piena.

Visiem labu veiksmi jaunajā darbā cēlienā!

Mējeram samazinātā mēneša premijā piemaksa un pieprasīts rakstisks paskaidrojums. 43. bufetes kafijas analīze nepielūdzami pierādīja, ka koeficients 1 vietā ir tikai 0,73. Turpretī 73. bāra barmenes Valijas Mitrauskas gatavotā kafija atbilst visām prasībām.

Ar labu vārdu jāpiemin arī 2. galas čeha (vadītāja Laima Viksna) un 9. konditorejas čehs (vadītāja Valda Brūvere). Pārsvērot produkciju, kas vienmēr ir svaiga, izstrūkumi nav konstatēti. Darbs ir stabils un atsauksmes — vislabākas.

Vasarā 39. kulinārijas veikala vadītājas atvaļinājuma laikā strādāja Gaļina Bogdanova. Kontrolpirkumu viņa paspēja apskatīt pircēju par 25 kapeikām.

Par nokārtotu organizatorisku jautājumu varētu uzskatīt to, ka pienu VPK (pēc Soferu nomaigās) no rīta atved savlaicīgi, un apmeklētājiem vairs nav pretenziju, ka pusdienu sākumā trūkst piena.

Visiem labu veiksmi jaunajā darbā cēlienā!

AJIA RIEKSTIŅA,

sabiedriskās ēdināšanas kontroles komisijas priekšsēdētāja

Saņemta vēstule

Pagājušā gada nogalē uz tikšanās ar mūsu rūpnīcas kolektīvu bija ieradies juridisko zinātņu doktors, LTF valdes loceklis ILMARIS BISERS. Nesen viņš atstāja rūpnīcas kolektīvam vēstuli.

«Dārgās Valmieras meitenes! Es vēlēju grību pateikt jums lielu paldies par visu. Goda vārds, tā uzmanība, kuru jūs man veltījāt, mani galīgi satricēja. Es jau saprotu, ka tā aizrautība, ar kuru jūs sveicāt mūs, Latvijas Tautas frontes vadītājus, ir mazāk vēltīta mums, kā mūsu visu kopējai lietai, kuru, pēc jūsu domām, mēs personificējam. Tas, protams, mums uzliek milzīgu atbildību, ko nevar salīdzināt ne ar kādu citu atbildību, kas pastāv mūsu valstī. Dažbrīd sametas bailes, vai mēs — vāji cilvēki — spēsim būt šīs milzīgās tautas uzticības cienīgi. Un tomēr — lai arī man pēdējā laikā ir nācies uzstāties daudzos kolektīvos, nekur neesmu izjutis tik dziļu, neviltotu sirsniņu. Tā uzņema tikai kādreizējās latviešu lauku sētas. Mani priecē, ka šīs labestības gars vēl ir dzīvs un tas dod spēku tālākai cīņai par to, lai šīs labestības atkal mūs apņemtu ne tikai jūsu rūpnīcā.

Vēlreiz paldies par visu un novēlu jums arī visām būt skaistām un gudrām kā čūskām, lai Zirga gadā mēs savu iestīgušo vezumu beidzot sāktu vilkt laukā no dūksli. Uz redzēšanos!»

I. BISERS»

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmiera. J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. Iespiests: Valmieras Ispriestīnī «Liesma», pasta indekss 228600, Valmiera. A. Upīša ielā 7. 0,5 uzsk. Iespiedloksne, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks. «Valmieras Kīmiķis» («Валмиерский химик») — izdane partkometa, komiteta komсомола, zvaigsdzīvnieku komiteta un administrācijas Valmieras gada steklovaloka, vadošā redakcija: 228600, g. Valmiera, ul. Gagarina, 1. Telefons 21472 un 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лисса», 228600, г. Валмьера, ул. А. Упита, 7. Offsetная печать. 0,5 уса. п. л. Тираж 800 экз. На латышском языке.